

Práca sa zaoberá konceptom politizácie Európskej komisie. Vychádza z predpokladu, že nová voľba predsedu Komisie spojená s nominovaním tzv. Spitzenkandidaten, teda volebných lídrov jednotlivých politických zoskupení pred voľbami do Európskeho parlamentu, viedla k posilneniu pozície Parlamentu a následnej politizácii Komisie. Nový predseda Komisie tak pochádza z najsilnejšieho politického zoskupenia v Európskom parlamente, ktoré s jeho kandidatúrou vstupovalo i do predvolebnej kampane. Voliči mohli prvýkrát v histórii priamo rozhodnúť o možnej hlave európskej exekutívy. Práca si stanovuje štyri čiastkové hypotézy, pričom sa zameriava na tri hlavné oblasti, ktoré mohli byť ovplyvnené politizáciou, a to vnímanie verejnej mienky zo strany Komisie, navýšenie dôležitosti politickej afiliácie jednotlivých komisárov, ale i celého Kolégia a zmenu jeho vnútorného zloženia, resp. zdôrazňovanie politických skúseností pri výbere a obsadzovaní postov komisárov. Na základe analýzy jednotlivých hypotéz je možné vysledovať istý pozitívny trend vo vnímaní verejnej mienky ako i náznak politického pridelovania portfólií medzi jednotlivých komisárov. Naopak, zvýšená miera politickej afiliácie Komisií, ale ani zmenená vnútorná kompozícia Kolégia neboli potvrdené. Najväčším prínosom práce sa tak stáva určenie trendov, na ktoré by sa mohol zamerať budúci výskum v tejto oblasti.